

El Gironès

ANY II

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

NUM. 61

Redacció i Administració:
RAMBLA DE LA LLIBERTAT 12.—Pral.

Dijous 1 de Mars de 1917

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre 1'50 ptes.
Numero solt 0'10

Entonant un mea culpa? Eleccions de Diputats provincials

En la vida política gironina, s'ofereix de vegades un fenomen, com una mena de raríssim meteor, que apareix amb una certa periodicitat, però que passa vertiginós com la caiguda d'un bolit.

Ens referim al cas, ja alguna vegada repetit, que'ns donà «El Norte», diari catòlic-jaimí, que de tant en tant, com si sentís el rum-rum de pecats inconfessats, entona un *mea culpa* de penediment.

Aquest fenomen l'acaba de donar el periòdic sosdit, en un article publicat la setmana passada titolat «Triste espectáculo» i en el que lamenta en tó de tragedia-comedia aquesta burda campanya que porta a cap la premsa gironina, descendint a baixos personalismes i insultant grollerament a digníssimes individualitats, algunes d'elles respectables sacerdots.

Per lo vist de tard en tard «El Norte» se recorda que pomposament se titula a sí mateix orgue de la *Buena Prensa* i sent desitjos d'actuar de bon xicot, anàvem a dir, (però això no ho aconseguiran mai les mentalitats que hi escriuen) d'actuar de xicot de casa bona.

A procedir tant deliciosament extraordinari, ne diríem en termes cultes, d'un gran sentit acomodaticí. Quan a ells els hi sembla bé, aboquen sens escrúpol de cap mena i sense recordar-se que hi ha una llei de Deu, que's de caritat pel pròxim, tota l'immundicia d'una ànima ronyosa i malalta, en el *elavagueró* infecte de la passió més rastrera, i aleshores ay de qui els hi vulguí esmenar la plana! No tenen altre Deu que la passió, ni altre llei que'l caprici de la voluntat ni altre norma que'l seu odi. Aleshores tot es permès.

Però quan a ells els hi sembla també, deturen ses plomes barroeres! I aleshores amb quatre invocacions a Deu, a la caritat i a la cultura, ja ho tenen tot arreglat.

Practicament ells segueixen lo que diuen aquells versos d'En Campoamor

*Pecar, hacer penitencia
Y luego vuelta a empezar*

que per alguna cosa un dels seus més significats prohoms, el Sr. Font i Fargas, escribia en les planxes mateixes del diari «El Norte», en propia defensa, que ells quan pequen ja saben el camí del confessor.

Aquestos cops de puny, al pit sonen a buid, i ens fan l'efecte del FARITZEU DE LA PARÀBOLA EVANGÈLICA, que en mig del temple, acusava en veu alta els pecats del públic, que eren els seus propis.

* * *

Recordem sinó, fets passats, campanyes passades, que d'una manera incontrovertible ens demostren que el baix periodisme, que l'atac personal, que les males arts, han sigut la norma tradicional i consabuda de «El Norte» orgue de la *buena prensa* i diari catòlic-jaimista. (Oh Deu, quin sarcasme!)

Fem memòria i recordem aquella virulent campanya contra els regionalistes quan les eleccions municipals de 1913, ficant-se en les vides privades i acusant als nostres homes de coses monstruoses. Recordem les frases groixudes que dedicaren a fervorosos sacerdots, que foren víctimes de les seves iras, per el sol fet de no actuar amb ells en política. Recordem les estridencies de les derrerres eleccions legislatives, els diciters proferits contra En Santiago Masó i els seus amics, en aquella repugnant ponderació del més o menys grau de catolicitat dels candidats. Recordem com amparant-se en l'insolència de dos *paperots asquerosos*, insulten constantment als que ells anomenen «clergues apostòlics», i an els que fins han negat condicions per cumplir el seu ministeri sagrat.

Recordem la vilesa amb que atacaren als senyors Masó quan la campanya sobre la Casa Fontcuberta, arribant a inmiscuir-se en coses que pertanyen a la sagrada intimitat. Recordem lo que digué el Sr. Font i Fargas en un article, afirmant que hi havia capellans que pertanyien a la «pandilla dels calumniadors» i que donà peu a que «El Autonomista» li dongués una lliçó exemplar. Recordem ultimament, l'article contra nostre venerable amic el Dr. Pou i Batlle, en desmerit del seus hàbits i en desconsideració als seus prestijis, que motivà l'indignació de tota persona que tingués el més elemental sentit de bona criansa.

I tot això es més de lamentar quan això fan i diuen amparant-se en la respectabilitat de qualificatius com d'una *catolicitat de privilegi* i d'una *buena prensa*.

* * *

Nosaltres ens permetem dubtar d'un penediment veritable, car seria una follia demanar peres al olm, i es evident que allí on no n'hi ha, no en raja.

Per això nosaltres, com que tenim un alt concepte de la *propia estima*, no hem volgut seguir als nostres adversaris en la ruta a que'ns volien portar.

Ho entenguin bé. No es per *cobardia* com volien pretenir, es per *decencia*. Encara hi hà classes.

* * *

Veusquí perquè al començar, deiem, que la palidonia que canta «El Norte» ens fa el mateix efecte que al «Diario de Gerona», que calificava aquesta virada amb el nom de *llàgrimes de cocodrill*, a no ser que tot no fós més que una MIDA DE PRÉVISIÓ, per futurs possibles acon-teixements.

Però nosaltres que ni tenim el teulat de vidre, ni hem pecat, seguirem imperturbables i serens el camí del ideal i de la dignitat.

J. DE CAMPS ARBOIX.

S'acosten les eleccions de Diputats provincials i els diferents partits polítics comencen a definir la seva intervenció en la lluita.

Els regionalistes que no necessiten gaires conciliabuls, ni reunions per a posar-se d'acord, fa temps que tenen designats els seus candidats. Es la ventatge dels estols polítics—exemple *únic* es el nacionalisme català—en els que els seus homes els relliga la força poderosa d'una alta idealitat, que avant posen sempre a les mires egoistes d'interessos o ambicions personals. Per això és conhortador l'espectacle que ofereixen sempre les assemblees regionalistes, en les que l'unanimitat i la coincidència més absoluta en apreciar les coses, presideix sempre.

La tria de candidats, tot i siguent l'*únic* estol polític que n' té una superabundancia, va facilitada per la més gran disciplina i per l'absència d'aquell esperit de medre personal que als nostres adversaris tots, caracteritza.

La propera lluita electoral porta en el districte de La Bisbal, Figueras i Santa Coloma, una mateixa fesomia, continuació i reflexe de la manera de ser de la política gironina: les velles desferres dels partits històrics, a excepció del conservador, van en immoral contuberni contra la llum nova i la política nova per nosaltres encarnada, i aixís la *negació* i l'*odi* tenen pels enemics del nacionalisme un valor pràctic d'amalgama més eficaç que no pàs tots els programes i tots els ideals.

Sols ben sols, com les àligues, anem a la lluita. En el districte de Santa Coloma, s'ajunta emprò, a nosaltres la més pura representació de la decència política i del sentit popular amb el nom del senyor Carbó que forma amb nosaltres candidatura plena. En aquest mateix districte el sentit anti-regionalista vé encarnat amb el desprestigi del nom del senyor Roure (fill), evocació dels períodes més lamentables i calamitosos del caciquisme més degradat. En definitiva es consolador tenir per enemic a una representació del pecats vells en política i al monopolitzador de la política baixa de taberna i carreró.

En el districte de Figueres, les hosts dels Cusi i dels Ballbé, barallant-se impudicament donen idea del desprestigi sistema dels partits històrics, que creuen encare que la política es el favor i que donen solsament fé de vida potinejant per les oficines d'Hisenda o del Govern civil. Els federals que per tenir a Figueres un ideal tenen un cert prestigi van també a la lluita i sempre son mereixedor d'una millor sort, que no pàs les hosts mercenaries dels Cusi i dels Ballbé.

En el districte de La Bisbal, i en la candidatura republicana, que tant laboriosa gestió ha tingut, hi figura per primera vegada una representació del letrouisme, amb tot el maximum dels seus vicis i immoralitats, lo que porta un motiu de disgust pels republicans més orto-

doxes, que veuen com se prepara la traïció. El nom del senyor Saúch, *alter ego* d'En Cusi, vol tornar a provar sort, arrojant tot el bagatge de les males arts i de totes les decadencies.

* * *

Per crua que sigui la propera batalla electoral, els regionalistes confiem en nosaltres mateixos i tenim una plena, una absoluta seguretat de la victoria.

Aixís ho fa esperar l'imperi del més elemental sentit comú del còs electoral; aixís ho fa esperar el prestigi dels homes que portem a la lluita; aixís ho fa esperar la nostra puritat d'actuació i el camí ascendent de la nostra causa.

Ja que serà ruda la batalla, tots havem de posar-hi el coll. Que ningú descuidi de col·laborar-hi, furgant tots els recons per petits que siguin, si es que pot ser-hi beneficiosa la nostra influencia.

Aixís a l'hora de la victoria tots sentirem el goig del nostre concurs a la seva obtenció, i el triomf de Catalunya serà ben bé el nostre triomf.

I aixís el nostre patriotisme serà premiat.

Eleccions provincials

CANDIDATURA REGIONALISTA

DISTRICTE DE FIGUERES

Paulí Geli i Maimí

advocat i propietari.

Juan Salleras i Plà

del comerç.

DISTRICTE DE LA BISBAL

Bonaventura Sabater i Burel

fabricant i publicista.

Martí Roger i Crosa

advocat i president de la Cambra de Comerç.

DISTRICTE DE SANTA COLOMA

Josep M.ª Iglesias d'Abadal

hisendat.

Tomàs Culí i Verdaguer

propietari.

XACOLATES : : JUNCOSA

Desde 1'00 a 5 ptes. els 400 grams
Perfumats amb vainilla, canyella
i altres gustos.

Especials: Per la Homeopatia;
Extra-fi i estil Suis en tauletes de 100 grams per a
menjar-lo cru

Gran assortit en pastilles; Napolitans a la crema, Desde-
junis, Croquetes, Pastilles Fines i altres classes.

Selecte assortit de **bombons** a la altura de les
millors cases estrangeres.

Cacau soluble: Esquisit desdejuni, gran recons-
tituient per a persones delicades.

Casa especial i de gran fama per sos cafés torrats
sens evaporació.

De venda en la sucursal. — CIUTADANS 4.

COLMADO GELABERT

Organització regionalista

El passat diumenge dia 18 se reuniren en l'antiga i gloriosa entitat «L'Escut Emporità» de La Bisbal, els delegats dels pobles del districte. a fi de constituir la «Lliga Nacionalista del Baix-Empordà» com a superior i comú organisme polític.

D. Marià de Linares presidí la reunió en la que regnà el major entusiasme. Se nomenà un *Directori* que formen don Victòria Pujades per La Bisbal, president; D. Joan Miquel, per Palafrugell i D. Marià Vinyes, per Sant Feliu vis-presidents; D. Miguel Vingut, per Palamós, tresorer; i D. J. de Camps i Arboix per Torroella de Montgrí, secretari.

El *Directori* treballa activament per l'organització comarcal, fent esperar grans resultats de la seva actuació.

En Fidel Aguilar es mort!

Poques paraules i crúes: En Fidel es mort! La pluma es resisteix a escriure-ho i el cor i l'ànima no ho voldrien creure-ho, pero en Fidel es mort! Aquesta es la sentència.

Pobre Fidel i pobres de nosaltres els qui ens contavem amics d'ell, els qui ens trobavem admiradors de la seva obra, els qui estavem compenetrats del seu art, d'una puresa perfecte. Pobres de nosaltres, perquè el goig santíssim de la Belleza ja no viurém més al contemplar les relíquies que de la seva mà sortien. Pobres de nosaltres, perquè amb en Fidel s'en va la modestia i perquè dues coses bellament lligades s'esfumen per sempre més: l'amic i l'artista.

En Fidel Aguilar artista! Jo recordo encare els seus primers temps, els entusiasmes que dins seu portava, la fe amb que treballava, modelant i dibuixant. I era tot just un adolescent; tant, que quan algú tenia per la seva obra paraules d'alagadores esperances, les galtes se li rosaven i els ulls tímids miraven a terra... I si seguim tots els seus passos en la carrera artística empresa, qui ha de oblidar el taller del costat de la Catedral d'on han eixit les seves obres ja notables! Qui no ha oit dels seus llavis lo bé que s'hi trobava en l'ambient reposat de la nostra Seu, tant sols torbada per el batellar de les campanes! I en Fidel, treballava amb delit i la seva obra personal i pura anava desgranant-se. Era un gran artista, un artista com Girona no'n coneix cap més, un artista que are que havia de donar el seu fruit, s'hauria vist, pero com sempre, vinguda d'enllà, la fama de la seva valua.

I si al artista hi sumem a l'amic de l'ànima, al amic com cap més, al amic modest, discret, quanta recansa troba el cor i quant anyorament! Era en Fidel un amic veritable que mai ningú havia pogut trobar, ni suposar tan sols, una quimera, una enveja, un odi (que dic odi, si ni coneixia la paraula!) vers un altre.

Per ell tots els artistes eren germans espirituals i per aquest sentir era per ell i debia ser-ho per els altres, motiu de joia el veure assolir a un company, l'anelada fulla de llorer. Tenia un caràcter tant estimable, l'amic Fidel, que la més petita joia viscuda, en feia ofrena als amics, amb ells la compartia... I era un bon fill que no més pensava amb la família; treballava i lluitava a la vegada per ell, que per la seva mare i els seus germans... Era un model de virtut....

La primavera, era l'enamorada de Fidel: ell, detestava l'hivern i quili havia de dir que foll de gelosia, l'hivern s'el endugués perquè a l'esclat de les flors i les flors i l'aroma de tota la Natura, no pogués amb el seu art armoniós, ple de sentiment, donar al ensemps i impregnat de la mateixa forsa creadora, les obres que un dia havien de ser la seva gloria....

En Fidel es mort! L'hivern cau. Poques vegades el trobarem tan cru, tan dolent, tan prosaic.

FRANCESC RIBAS

Catalunya al Parlament

EN PRO DE LES INDÚSTRIES
LA INDUSTRIA TAPERA

Les circumstancies excepcionals que passa el mon enter han obligat al govern a presentar un projecte de llei de autoritzacions per a normalitzar la situació econòmica, en el cas probabilitat de que aconteixements mundials obliguin al poder executiu a tancar les Corts sens aprovar els projectes econòmics que s'han presentat pel govern per a la seva aprovació.

La minoria nacionalista, la que estudia amb més cura, competencia i serenitat, per boca d'en Cambó va convencer al govern i minories de que fos inclòs en aquest projecte l'article 2.º que autoritza al Govern en atenció a les excepcionals circumstancies actuals, a fer anticips ja en forma direc.e, ja per mitja de Bancs o altres entitats de crèdit, assumint en aquest últim cas, total o parcialment, la responsabilitat de les operacions realitzades, a les industries i produccions agri-

coles d'exportació que per les circumstancies actuals no puguin realitzar-la.

La quantia del préstec no té limit; no se consigna la quantitat de 150 mil-lions, com per confusió s'ha dit; i el préstec lo mateix pot fer-lo directament el govern, que per mitja de Bancs o d'altres entitats de crèdit.

Catalunya, altre volta, ha omplert d'esperances als productors amenaçats de ruina i a mils obrers amenaçats de miseria. Aprovada ja aquesta llei, Deu ilumini al govern per a treurer profit d'aquesta autorització, en pro de la exportació, ja que ls avenços han d'esser acordats en Consell de Ministres.

Aquesta llei d'autoritzacions es d'una eficacia capdal per a nostres comarques sureres tan greument afectades per la guerra actual.

La industria tapera i la producció surera ha estat una de les que més han sofert a Espanya per la guerra europea tan per haver-se tancat un dels principals mercats, l'alemany, com per haver-se mimvat el de Londres, com per no poder resistir el producte els nòlits crescuts i la carestia de vaixells.

La iniciativa d'en Cambó ha parat de sopta la ruina, inevitable sense aquesta llei, de les comarques sureres, si el govern sab posar-la en practica.

El tap de suro és un article de primera necessitat, insubstituible, fins are: de consum mundial en ser diverses formes. El seu valor sofreix oscil·lacions circumstancials: el tap de suro resisteix perfectament la influencia del temps. L'Estat amb aquesta llei, per mitja del Banc d'emissió o per qualsèvol altre dels que la técnica bancaria aconsella, pot conseguir que no es paralizati aquesta industria, evitant que milers d'obers quedin sense feina, se pleguin fabricues, i s'arruinin molts propietaris, seguint el dolorós espectacle de la tallada de boscos.

Nostres comarques han d'estar agrades als parlamentaris catalanistes.

VIDA CATALANA

L'Orfeo Catalunya

S'ha publicat la Memoria Artística del any 1916, del «Orfeo Catalunya» de Cassà de la Selva, en la que nostre bon amic En Joan Domingo, canta bellament com a Secretari de l'institució artística, un Himne a les gestes d'l «Orfeo» durant l'any prop-passat.

La Trilogia Santa: Deu, Patria i Art, senyera gloriosa que aixopluga l'excel esperit dels benemèrits cantaires orfeonistes, ha sigut pregonada, treballant més que mai a casa, i aquest estudi constant, a aquestes altures, ha donat un resultat esplendorós, com en son bella prova, les partitures de Pròleg i Primera Benhaurança de César Franck, obra capdal del gran músic, els Concerts notabilissims, lo mateix per St. Josep, que per la Festa, i l'acte celebrat amb motiu de la visita feta a l'hostatje social per l'Il·lm. Sr. Bisbe Dr. Mas.

En l'excursió a Lloret de Mar, l'«Orfeo» estigué refinat en l'execució del programa, i les demostracions de simpatia foren ben remarcables tan en aquesta població com a Vidreras.

Al enumerar l'esplendidesa d'altres manifestacions artístiques de l'«Orfeo», canta un himne de grauitut i elogi als amics i excel·lents artistes de nostra ciutat en Sants Sagrera i en Miquel Oliva, per la fina atenció que tingueren fent gaudir a l'«Orfeo» una audició de música selecta.

L'obra de l'«Orfeo Catalunya» es de renovació fortissima de l'ànima popular, suscitada per la veu tradicional de la terra, servada en les cançons nostres,

aixís com també es intensa sa obra en la espiritualitat cristiana, restaurant la música rel'ligiosa.

Per aixó amb les paraules mateixes de la Memoria desijém «que amb el Mestre enfront, Deu vos dongui a tots llum als ulls i força al braç per a portar la nau a bon port, caminant i en litzant-se sempre en la via de sa relattva perfecció i consolidar encare més la Trilogia santa de Deu, Patria i Art.»

J. F.

Centre Catalanista

Festa de l'aniversari de sa fundació

El prop-venent diumenté dia 25, a les 5 de la tarde tindrà lloc en l'hostatje social del «Centre Catalanista», una interessantíssima festa en commemoració del XXIII aniversari de la seva fundació.

Per lo escollit del programa i per la seva novitat, s'ha despertat entre ls socis del «Centre» i ses families un vivís sim desig de fruit d'una vetllada tant selecta.

Consistirà la festa en un recital de violi pel nen En *Francesc Puntonet* aventatjat alumne de l'Academia municipal de música, que executarà el repertori que segueix:

<i>Impromptu</i>	Goberna
<i>Siciliana</i>	Pergolette
<i>Loure-gavote</i>	J. J. Bach
<i>Chacone</i>	Perier

amb acompanyament de piano pel professor En Tomàs Sobrequés.

L'eximí poeta gironí En *Miquel de Palol* donarà una selecta lectura de poesies.

Sabem ademés que l'nostre «Centre» començarà tot seguit el cicle de conferencies quaresmals, que s'anunciaràn oportunament i que seràn de gran interès i importancia.

Reslums

LÒGICA DELS MUSCULS

Voidriem are, ser capaços de retrer honrós homenatge a una dameta excelsa. A n'aquesta dama que conviu amb nosaltres escampant pròdiga a son enjorn la flaire de la seva pura essencia, que és, el ritme finíssim dels seus moviments; dels usuals moviments, en el caminar, l'asentar-se, en la manera de moure els braços i de donar les mans, en el parpellejar i en el somriure...

Peró només tenim forces per a dir, que a la retina de *Glaur*, plauhen molt més aquets moviments que no pas el de la turba humana qu'ens presenta Tizià en la seva «bacanal». En aquesta, tenim la visió d'una multitud, que, per efecte del ví, ha arribat a sentir fonda l'emoçió del Mon, i escampantse ella en tot el seu ser arriba fins a moure els seus musculls amb sa lògica secreta, que es el compàs, el ritme, i dansa i dansa estrepitosament.

I més tambe nos plauhen que no pas el fet qu'ens conta el germà de Davy, de que habent aquest arribat a disoldre un cós que fins allavors s'havia tingut com a simple, va sorprendre'l dintre el seu laboratori amb desbordant bellugeig.

Nosaltres donem tota l'estima no an aquest ritme clar en que es resol la sentida de les grans emocios, sinó a n'aquesta dignificació i sublimació del moviments més vulgars, per l'exquisida sensibilitat d'una punta d'emoçió suficient.

Sempre contemplém amb encís a la nostra dameta excelsa perquè ella es mou perennement amb una mena de dança o lògica dels musculls en veu baixa.

GLAUX.

Notes de societat

Una volta Maria i una amiga, parlaven d'una festa haguda al camp del *Girona tennis-club*. Maria que hi era en feia sabedora a Teresa, l'amiga volguda. Dimecres, Maria i Teresa s'hàn trobat al cancell d'una iglesia. Totes dues tenen la serenor de llurs fronts, enfosquida per una clapa de la simbòlica cendra. A Teresa n'hi ha quedat una mica a un costat del ras, petit i lleument aixecat.

Les paraules d'austera recordança que'l sacerdot ha pronunciat al imposals-hi, no han esborrat del tot els records profans d'abdos amigues. La trobada al cancell ha sigut un tacit apuntament. Les dues han assistit a les festes del *Casino* i n'parlen. Teresa prefereix el *Thé* del diumenge; pondera la pulcritud amb que fou servit, el nombre i la elegància de les dames assistents; la correcció del ball i l'aspecte distingit del conjunt. Teresa es d'habits britànics, malgrat dir-se germanòfila.

Maria s'ha divertit més al ball del dimarts. Quan ella hi ha entrat, una mica massa tart com acostuma, el saló principal era ja plé per complert i nombroses parelles, moltes d'elles amb disfraz, ballaven al compàs de la ben escudada música del quintet. Tot seguit li ha cridat l'atenció una comparsa, habillada amb trajos regionals de molt bon efecte, uns *pierrrots* que ja no'l ferien tan bó i un *cov-boy* que amb tot i haver vingut a darrera hora de les llunyanies del *far-west* tot-hom l'ha conegut dessèguida.

Després ha vingut el devassall de paperets. Maria conta com en certs moments era gairabé sofocada pel nuvol polítróm que surava constantment en l'indret on ella era.

Finalment, les dues amigues deixen amb recansa ls comentaris i parlen de conciliar llurs ganes de divertir-se, amb la serietat de la santa Quaresma; però'l cronista te més pressa que elles i deixa per un altre dia el transcriure sos propòsits.

El novell matrimoni Sala-Matas, ha fet a Girona una breu estada, que hem aprofitat els qu'ens honorem en figurar entre ls seus amics, per a renovar nostre enhorabona, i corgratular-nos de la felicitat de que frueixen en son nou estat.

Encare que prematurament, ha vingut feliciment al món el fill primogenit de nostre volgut amic el Dr. Narcís Vila i de sa distingida esposa D.ª Remey Burch. Desitjant el prompte restabliment de la mare, els hi oferim nostre felicitació.

La distingida senyora donya M.ª de la Mercé Fina, esposa de nostre amic don Josep Bancells, ha infantat feliciment un formós nen.

Rebin ells i llurs families nostra sençera enhorabona.

AGRE-DOLC

Es del tot indispensable que l'arcalde interressi una visita per els carrers de Girona al objecte de que l'higiene fes mes presencia arreu. La netedat, mai com avui es mitja vida i evidentment lo qu'ens fa falta es aixó; netedat, molta netedat. I si no vol creure l'arcalde o l'Ajuntament, que tenim sobrant de defuncions, que dongui una mirada per les estadistiques mesals i veurà l'horrós sobrepuig de defuncions comparat amb els de naixements i també amb la població total de Girona.

Es una cosa de tant interés que impossible n'hi haigi una altre. Esperem dons qu'ens farà tot lo possible per evitar que

la brutícia s'ens mengi.

Contrariament, haurem de cridar mes fort.

Fa molt temps qu'es mou i regira dintre la política gironina, un jove inquiet i pressumptuós qu'ha figurat en tots els partits polítics: ell ha sigut nacionalista *enrage*, republicà unionista, reformista i ara radical.

Aquest jove, l'*Albertito* que tothom coneix, ha fet darrerament molt de soroll tan amb lo de la casa del *Vescomptat* com en lo de les escoles de Blanes, amb l'unic fi de que els republicans tinguessin la vista fit a ell, ja que les eleccions de diputats provincials s'acostaven.

Heus aquí perquè el veieu ara cap baix desde que a La Bisbal, que coneixen el *paño*, li han donat una solemne carabassa.

Pobre *Albertito*, tant que s'ho tenia al guier!

Bé, no desmaiari, que potser fentse lliberal, qui sab. Es qüestió de temps.

Més d'eleccions. Els mauristes gironins no han pogut trobar cap candidat per a diputat provincial. Es compren; la major *personalitat* es en Sagrera Vizcaino.

I en Sagrera Vizcaino no més fa riure!

Els carlins, vull dir els carlins de «El Norte», no saben pas allà on van amb les eleccions de diputats provincials. Acostumats els *mestres, de doctrina* a imposar la seva santa voluntat desde la redacció, no s'expliquen que per les eleccions vinentes ni tan sols s'els haigi consultat. Es mes gran la seva ira quan saben perfectament que els dos candidats jaumins son uns fervents mancomunists.

De lo que nosaltres ens en alegrem vivament.

Y si fem balanç de tots els candidats que s'presenten a la lluita, potser en trobarem sols un que declaradament sigui anti-mancomunista. Aquest es en Roure, el fill del cacic Roure, que tants tristos records en serva tothom. I es a l'aigua.

Els republicans, tots son favorables a la Mancomunitat, els carlins igual i no diem dels regionalistes.

¿Que hi dirà en Rahola en el Autonomista?

¿Farà encara campanya contraria a la Mancomunitat?

Tot potser, si al Govern Civil li manen.

Podem respondre de l'absoluta veritat del fet següent: En la recaudació de Contribucions, va a pagar la seva per propietat rústica, per cert ben considerable un dels homes del jaumisme (?) local. Degut a l'aplicació de la Llei substitutiva dels Consums en el Municipi aont radiquen algunes de les finques de nostre home, la contribució se li ha aumentat, aquest any.

Desagradablement sorprés comença a barboejar, contra qui dirien? doncs contra la Mancomunitat, *bête noire* de certs temperaments. Ella te la culpa de tot, fins del fret a l'ivern i del calor a l'estiu.

I no s'cregui que aquest cas sigui un cas aïllat i desacostumat. Moltes de les campanyes que contra la Mancomunitat venen fent-se, no tenen mes fonament que el *quid pro quo* ressenyat.

En algunes, es una ignorancia incomprendible la que posa en les boques de certs infeliços paraules de injusta crítica. En altres, es un esperit d'oposició atrabiliari que mou la pluma de certs *escriptors*.

El qui firma *Sfinx* en el diari de la *Buena Prensa*, nostre flamant jaumista en aquestos moments (que serà l'any que ve?) es una mostra d'aquests derrers,

Contra la Mancomunitat i els seus homes, contra el nacionalisme català, contra tot alló que fa pocs mesos ell deia estimar i defensar, descarrega garrotades de cego tant injustes com ridícoles. No s'recorda al protagonista d'aquell joc que sol fer-se en els col·legis per Carnestoltes, que lligat d'ulls, i amb un garrot a la ma, procura endevinar l'olla dels caramellos, penjada d'una corda, descarregant infinitat de garrotades al aire, i rebent els cops dels troços d'olla, si l'arriba a trencar per casualitat, mentres que els que l'atiaven se menjien les lleminadures.

Creguins, Sr. Gomis Llambias, aquest es el paper que V. desempenya en la política gironina. Hi copsarà els rierencs i els altres se menjaran els confits.

El primer periòdic que s'ha afanyat a publicar les llistes de nous rectors per a les parroquies vacants de nostre bisbat, ha sigut «El Autonomista». No sabem veure l'interés que pot tenir aquesta publicació per als llegidors del diari anticlerical.

En la política i en el periodisme (?) gironí, pero, si van observant tals paradoxes, que no estranyariem ja res. Ni que el diari de la *Buena Prensa* ens sortís el dia menys pensat convidant a sos *correligionarios* per a ensejar, sots la baiuta d'en Font i Fargas, la *partitura* del Himno de Riego.

Fa pocs dies que els socis d'una Germandat de Socors d'aquesta capital prengueren varis acords, i segons sembla algú va proposar manifestar la seva satisfacció per la conducta observada per el Governador en alguns afers que interessaven a dita Germandat, i en els quals s'ha limitat aquest a cumplir la llei. Fins ens diuen que hi hagué qui proposà fer-li un present.

En cas de que acordessin aixó derrer, ja sabem lo que tal volta els hi agrairia el Sr. Prida: un parell de pistoles. Es un arma electoral que ha donat resultat no fa pas molts mesos per a fer sortir triomfant al candidat encasellat, i com s'apropien eleccions.

NOVES

Hem rebut la Memoria del moviment artístic del benemérit *Orfeo Catalunya*, de Cassá de la Selva, escrita per nostre amic caríssim don Joan Domingo, Secretari de dita entitat. En la secció de *Vida Catalana* d'aquest número parlèm d'ella, encare que no amb l'extensió que nosaltres desitjariem i la importancia de la vida artística que ens explica mereix.

¡Endavant sempre, cantaires de la Selva!

També hem rebut, i agraim, la Memoria de l'últim curs publicada per el senyor Secretari de l'Escola Normal de Mestres.

Ha visitat nostra redacció un nou i valent confrare nacionalista: *Alt Empordà*, que surt a Figueres.

Amb molt gust establim el cambi desitjant-li llarga i pròspera vida per a bé de Catalunya.

Un dels concorrents a l'apat del aniversari de la fundació de la *Juventut*, nos remetè una extensa ressenya del mateix, que arribà tard per a ser inclosa en nostra darrera edició.

Fem constar unicament que aquest resultat molt concorregut i ple d'animació i entussiasme. Per molts d'anys.

Ha mort a Camallera rebuts els Sants Sagraments nostre benivolgut amic, soci del *Centre*, i suscriptor de «EL GIRONES» D. Maurici Fàbrega i Bosch, qui amb tantes simpaties contaba en nostra comarca.

Era veterinari, professió que havia exercit llargs anys a S. Morí, son poble nadiu, deixant-ho després per a donar el lloc a son fill unic D. Jaume, també veterinari. Havia exercit en dit poble varis càrrecs públics i actualment era membre de la Junta de la Cambra Agrícola de l'Empordà.

Son cadavre fou traslladat a S. Morí, per a ésser dipositat en la tomba de la familia, havent-se-li tributat una sentida manifestació de dol.

Acompanyem en son dolor a l'atribulada familia, entre la que s'hi compta el preuat amic Abelard Fàbrega, recomant-lo a l'ensem a les oracions de nostres llegidors.

Avans d'ahir tinguérem el gust de saludar a nostre volgut i distingit amic, l'Excm. Sr. Marqués de Camps, ilustre President el *Centre Catalanista*, qui presidí la Junta Directiva de la mateixa entitat que s' reuní a la vetlla, marxant l'endemà cap a l'Empordà, per treballar les candidatures catalanistes.

Ha mort cristianament a Barcelona D. Francesc de Ciurana, ex-arcade d'aquesta capital, cunyat de nostre distingit amic el Sr. Marqués de Garcillán, a qui, com a tota la familia del finat, expressem nostre pésam mes sencer. A. C. S.

Ha visitat nostra redacció el *Boletín de la Sociedad Económica de amigos del País*, d'aquesta, que novament se publica, baix la direcció de nostre company molt estimat en Josep Grahit. Resulta molt interessant i ben presentat.

L'Agent Conçolar de França a Girona, te l'honor de posar en coneixement del públic, que l'apertura de la Fira de Lió s'ha ajornat fins al dia 18 del corrent, a causa de les complicacions causades a França per els grans frets passats.

La secció dramàtica del Círcol Catòlic d'Obrers, ha organitzat per a Diumenge dia 4 del corrent a les 5 i quart de la tarde, una gran funció en la que es representarà el dialec «Per Telefon» i la bonica comedia «Parlant la gent s' embolica».

Un estol d'amants de les Belles Arts han organitzat a Figueres una entitat, que s' dedicarà exclusivament al conreu de totes les manifestacions artístiques i culturals en els seus diferents brancatges. Vindrà a ser una entitat similar a «Athena», amb la quina tindrà llaços de germanor.

Ens felicitem del interés dels figuerencs en coses d' Art i prometem assistir a la inauguració de la dita entitat.

SUBASTA

El dia 20 del próximo mes de marzo y hora de las 11 se venderá en pública subasta en el despacho del notario de esta ciudad don Ramón Forn, Subida de San Martín, núm. 4, y como procedente de la masa de bienes de la quiebra de D. Vicente Carreras y a virtud de convenio con los acreedores la finca siguiente:

Pieza de tierra cultivada, sita en el llano de Gerona, pero en el término de Palau Sacosta, de cabida 20 vesanas 724 canas cuadradas, linjante al Norte con el Conde de Bell-Iloch; al Sud con Codolà, Borrás y Punet; al Este con el propio Punet y con Prunell y al Oeste con Vall-Ilovera. Se halla constituida por tres porciones y atravesada por un camino.

El pliego de condiciones, titulos y demás antecedentes podrán examinarse en dicha Notaría, todos los dias y horas laborables hasta la víspera de la celebración de la subasta.

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIA**de RAIMONDA CREUHET**

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart**BANQUERS**

Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA
Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprém i veném, a l' acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI VALORS i CUPONS

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits**SALVADOR PLAJA**

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telefon 204 - Figuerola 33. - GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d' Ajuntaments, fabricants i particulars.

(Únic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er. - Girona
Telefon interurbà núm. 40

Corones dentals Audouard

de 2 Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils. — De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiogràfics

d' anomalies de la dentició en els infants i d' enfermetats dels ossos i demès desordres de les sinuositats bucals

PONTS - BRIDGES - INLAYS
i treballs d' or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

NO EQUIVOCAR-SE
No ting cap sucursal

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos humà.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÒDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 1'50 ptes.
Numero solt 0'10 "

Se ven a Girona a la llibreria d'en Francesc Geli, i al Kiosc de na Joana Marull

NO MES PAVALLONS!

S' eviten i curen amb el tan renomnat

TOPIC NALLTOR

De venda en farmacies i drogueries.

Al engròs: Farmacies ALMEDA i DEULONDER.

Representant:

J. ROTLLANT, Oñar 6. — Girona

MANUEL PUJADAS

ABANS (BONET)

Altes novitats en genres d' hivern

Guants, corbates, camises, tirants

Inmens surtit genres de punt

Impermeables, paraigues, pells

Perfumeria, Quincalla,

Merceria, Optica

SABÓNS

Barangé

BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA

SASTRERIA**Alfred Ferrer**

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d' honor en el concurs de Paris 1914

Plaça de la Constitució, 4, i Bell-lloch, 2, 1.º

GIRONA

Planxat Modern

Planxat mecànic de colls i punys amb rental per un procediment que duplica la seva duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó. Plateria, 30.

La Canestilla de Oro. Rambla Llibertat

Lluïsa Sureda Progrés

Flora Padró. Rambla Verdaguera

Enriqueta Pla. Lorenzana

Tallers: Puja la S. Domingo, 1

SASTRERIA SMART

de J. Fernandez

Ciutadans - 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats en tota temporada

Banco Catalán

Societat Cooperativa
de Credit i Estalvi

Per a informes dirigir-se a

D. Ramon Carbó, Ferruqueria

Ciutadans, 16. GIRONA

Josep M.ª Riera i Pau

Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er.

(cantonada a la plaça del Vi)

La casa que ven més barato**JOAN MATAS**

Rambla de la Llibertat 15

TEIXITS DE TOTES CLASSES I PREUS
Novitats per a trajos de senyora

Genres de punt

Flassades de llana i cotó

Jocs de taula. — Genres blancs

Nubes. — Mantaletas — Mocadors
de seda